

Giải thuật: Nguyên lý bù trừ và quy hoạch động theo lát cắt.

Giải thuật 1

Với n và m đủ nhỏ ($n, m \leq 1000$) bài toán tìm số lượng đường đi dễ dàng giải quyết bằng *phương pháp quy hoạch động* với độ phức tạp $O(n \times m)$.

Gọi $dp_{i,j}$ – số lượng đường đi hợp lệ từ ô $(1,1)$ tới ô (i,j) , \mathcal{K} – tập các ô có vật cản.

Ban đầu $dp_{i,j} = -1$ nếu $(i, j) \in \mathcal{K}$.

Công thức lặp:

$$dp_{i,j} = \begin{cases} 1 & \text{với } i = 1 \text{ hoặc } j = 1, (i, j) \notin \mathcal{K}, \\ 0 & \text{nếu } (i, j) \in \mathcal{K}, \\ (dp_{i-1,j} + dp_{i,j-1}) \bmod p & \text{với } (i, j) \notin \mathcal{K}. \end{cases}$$

Tổng số đường đi cần tìm là giá trị $dp_{n,m}$.

Chương trình 1:

```
#include <bits/stdc++.h>
using namespace std;
ifstream fi ("route.inp");
ofstream fo ("route.out");

int n,m,k,p,x,y;
vector<vector<int>> dp;

int main()
{
    fi>>n>>m>>k>>p;
    dp.resize(n+1,vector<int> (m+1,0));

    for(int i=0; i<k; ++i)
    {
        fi>>x>>y;
        dp[x][y]=-1;
    }
    dp[0][1]=1;
    for(int i=1; i<=n; ++i)
```

=====

```

        for(int j=1; j<=m; ++j)
            if(dp[i][j]==-1) dp[i][j]=0;
            else dp[i][j]=(dp[i-1][j]+dp[i][j-1])%p;

fo<<dp[n][m];
fo<<"\nTime: "<<clock()/(double)1000<<" sec ";
}

```

Giải thuật II

Với n, m lớn hơn 10^3 , việc sử dụng mảng **dp** 2 chiều đòi hỏi bộ nhớ sử dụng lớn, vượt quá khả năng phục vụ của hệ thống lập trình.

Dòng thứ i của bảng **dp** được tính dựa trên dòng $i-1$. Vì vậy chỉ cần giữ 2 dòng của bảng và dùng kỹ thuật con lắc để từ dòng cũ tính dòng mới.

Trong trường hợp này cần lưu các ô chứa vật cản và sắp xếp thứ tự từ điển tăng dần của các tọa độ.

Độ phức tạp của giải thuật vẫn là $O(n \times m)$, nhưng bộ nhớ sử dụng chỉ thuộc bậc $O(m)$.

Chương trình II:

```

#include <bits/stdc++.h>
#define ff first
#define ss second
using namespace std;
ifstream fi ("route.inp");
ofstream fo ("route.out");
typedef pair<int,int> pii;
int n,m,k,p,x,y,u=1,v=0,ib=0;
int main()
{
    fi>>n>>m>>k>>p;
    vector<vector<int>> dp(2,vector<int> (m+1,0));
    vector<pii>ob(k); // Lưu các ô cấm
    for(int i=0; i<k; ++i)
    {
        fi>>x>>y;
        ob[i]={x,y};
    }
    sort(ob.begin(),ob.end());
    ob.push_back((n+1,m+1)); // Phần tử hàng rào
    dp[0][1]=1;
}

```

```

for(int i=1; i<=n; ++i)
{
    u^=1; v^=1; // Tạo con lắc
    for(int j=1; j<=m; ++j)
        if(ob[ib]==make_pair(i,j)) dp[v][j]=0, ++ib;
        else dp[v][j]=(dp[v][j-1]+dp[u][j])%p;
}
fo<<dp[v][m];
fo<<"\nTime: "<<clock()/ (double)1000<<" sec ";
}

```

Thời gian thực hiện chương trình lớn vì độ phức tạp của giải thuật là $O(n \times m)$.

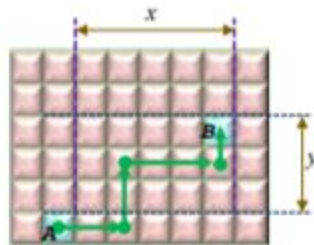
Giải thuật III

Áp dụng nguyên lý bù trừ có thể xây dựng giải thuật có *độ phức tạp chỉ phụ thuộc vào k* . Như vậy sẽ xây dựng cho phép làm việc với *bảng kích thước rất lớn* ($n, m \leq 10^9$). Tuy vậy dưới đây ta chỉ xét *chi tiết cách triển khai* giải thuật cho trường hợp $n, m \leq 10^6$.

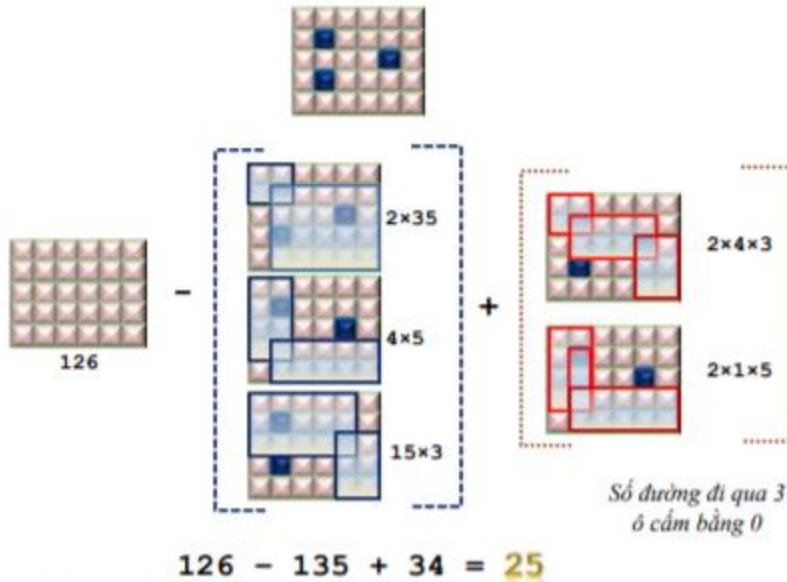
Mảng tọa độ ô cấm cần lưu dưới dạng sắp xếp theo thứ tự từ điển.

Xét số lượng đường đi từ **A** tới **B**, kể cả đi qua ô cấm (nếu có). Gọi số ô cần chuyển sang phải là x và sau đó phải chuyển lên trên y ô. Khi đó số lượng đường đi từ **A** tới **B** sẽ là C_{x+y}^x .

Ở ví dụ trong hình bên phải số lượng đường đi sẽ là $C_8^3 = C_8^3 = \frac{8 \times 7 \times 6}{1 \times 2 \times 3} = 56$.

Áp dụng đúng sơ đồ lý thuyết ta có nghiệm là tổng số đường đi qua mọi ô (kể cả ô cấm) trừ đi số đường đi qua từng ô cấm, cộng với số đường đi qua 2 ô cấm, trừ số đường đi qua 3 ô cấm, ...

Giải thuật có độ phức tạp $O(2^k \times k)$.

Giải thuật IV

Giải thuật III có *độ phức tạp hàm mũ* vì vậy chỉ có hiệu quả khi k đủ nhỏ. Để giảm độ phức tạp của giải thuật cần kết hợp giữa nguyên lý bù trừ và quy hoạch động. Việc kết hợp 2 phương pháp nói trên sẽ tạo ra *giải thuật độ phức tạp đa thức đối với k* và vì vậy có thể áp dụng một cách có hiệu quả với k bậc 10^2 , không phụ thuộc vào n và m .

Để tiện xử lý, các dòng và cột được đánh số bắt đầu từ 0.

Xét \mathcal{X} – tập các ô có vật cản, ô xuất phát (0, 0) và ô đích ($n-1, m-1$). Tập sẽ có $k+2$ phần tử, đánh số từ 0 đến $k+1$.

Sắp xếp các phần tử của \mathcal{X} theo thứ tự tăng dần.

Gọi $dp_{i,j}$ – số lượng đường đi từ ô $i \in \mathcal{X}$ tới ô $j \in \mathcal{X}$, không chứa ô nào khác thuộc \mathcal{X} .

Dựa vào tọa độ của các điểm i và j , như đã nêu ở trên, ta có thể dễ dàng tính được $rt_{i,j}$ – tất cả các đường đi từ i tới j , kể các đường đi qua ô cấm.

$$rt_{i,j} = \begin{cases} 0 & \text{nếu không có cách đi,} \\ C_{x+y}^x & \text{trong trường hợp ngược lại.} \end{cases}$$

Gọi t – ô cấm nằm giữa i và j trong \mathcal{K} đã sắp xếp, $i < t < j$, có

$$dp_{i,j} = rt_{i,j} - \sum_{\forall t} dp_{i,t} \times rt_{t,j}$$

Nghiệm của bài toán là $dp_{0,k+1}$.

Độ phức tạp của giải thuật: $O(k^3)$.

Để giảm thời gian thực hiện cần tính sẵn bảng giá trị $i!$ với $i = 0, 1, 2, \dots$

Xét *giải thuật IV_a* tính trực tiếp giá trị thực của $dp_{i,j}$ với n, m đủ nhỏ, trên cơ sở đó – cải tiến để nhận được lời giải bài toán đã nêu.

Giải thuật IV_a

Tổ chức dữ liệu

- Mảng `int64_t ft[20]` – lưu các giai thừa, $ft_i = i!$,
- Mảng `int64_t dp[100][100]` – phục vụ sơ đồ quy hoạch động,
- Mảng `vector<pii> ob` – lưu các phần tử thuộc tập \mathcal{K} .

Xử lý

Giải thuật IV_b – Lời giải bài toán

Hệ số C_{x+y}^x của nhị thức Newton tăng rất nhanh: $C_{2n}^n \approx \frac{2^{2n}}{\sqrt{\pi n}}$

Giải thuật đòi hỏi phải tính nhiều C_{x+y}^x với các x, y khác nhau,

Để giảm độ phức tạp của giải thuật:

🌈 Lưu trữ bảng giá trị $q! \pmod p$ với $q = 0, 1, 2, \dots, 2 \times 10^5$,

🌈 Tính C_{x+y}^x theo công thức $C_{x+y}^x = \frac{(x+y)!}{x! \times y!}$ và thay việc thực hiện phép chia bằng cách tính nghịch đảo theo mô đun.

Dựa vào bảng giá trị giai thừa đã lưu, có

$$(x+y)! = a \pmod p,$$

$$x! = b \pmod p,$$

$$y! = c \pmod p.$$

$$\frac{(x+y)!}{x! \times y!} = z \pmod p \rightarrow a = z \times b \times c \rightarrow a = z \times r, \text{ trong đó } r = b \times c.$$